

основних рушіїв і мотивацією для досягнення професійного росту студента та отримання позитивної оцінки за свою діяльність.

Другим етапом мотиваційної діяльності в системі навчання і поточного контролю є намагання студента отримати найвищий бал за навчання, оскільки це полегшує і нормалізує його становище при проведенні підсумкового контролю (іспиту). Це спонукає студентів до одержання найвищого результату (40 балів) з поточного контролю.

Основними профілюючими дисциплінами за спеціальністю «Облік та аудит» є «Фінансовий облік», «Управлінський облік», «Аудит», «Державний фінансовий контроль».

Особливість вивчення цих дисциплін полягає у необхідності, крім проведення лекційних, практичних та індивідуальних занять, здійснення контролю за самостійним вивченням законодавчих актів і нормативно-правових документів, що регулюють систему обліку і звітності.

Це обумовлено тим, що кваліфікація бакалавра чи магістра з обліку і аудиту вимагає з перших днів роботи за спеціальністю оформляти первинні документи, вести реєстри обліку, приймати відповідні управлінські рішення, за які облікові працівники несуть матеріальну відповідальність.

Ми вважаємо, що об'єктами поточного контролю знань студентів при вивченні профілюючих дисциплін за спеціальністю «Облік та аудит» крім загальноприйнятих, необхідно виділити і рівень володіння студентами нормативно-правовою базою системи обліку і звітності. Система оцінювання знань повинна враховувати і стимулювати засвоєння нормативних документів — студенти отримують додатково 5 балів в межах 40, як це передбачено за участь в конкурсах, олімпіадах, гуртках.

Таким чином, потреба в одержанні ґрунтовних знань, високого рівня в рейтинговому оцінюванні, а також конкуренція серед студентів є основною рушійною силою в мотивації при вивченні профілюючих дисциплін. Взаємодія мотивів і мотивації у студентів є основою успішного навчального процесу.

І. М. Рєпіна, канд. екон. наук,
доцент кафедри економіки підприємств

ВИКОРИСТАННЯ В УЧБОВОМУ ПРОЦЕСІ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ

Інтенсивний характер підготовки фахівців з економіки потребує застосування методів викладання, які суттєво відрізняються від класичного підходу до навчання студентів у вищих навчальних закладах.

На сьогоднішній день найбільш популярними є інтерактивні методи навчання, які передбачають становлення нового типу відносин між викладачем і студентом. Останні перетворюються в помічників і союзників викладача. У свою чергу, це і є затвердження на практиці педагогіки «співпраці». Завдяки інтерактивним методам навчання відбувається важлива психологічна переорієнтація, кожний починає розуміти, що він вже не просто студент, який відповідає перед викладачем, а особа, на якій лежить відповідальність за прийняття рішення, вибір певної точки зору.

Успіх впровадження інтерактивних методів навчання базується на інтенсивній передачі інформації, можливості розвитку самостійності, оволодінні водночас і спеціальними, і поведінковими навичками.

До інтерактивних методів можна віднести: ділові і рольові ігри, імітаційні задачі, брифінгові дискусії, бізнес-кейси, модерацію, симуляційні ігри та навчальні спецпроекти, відео- та комп'ютерні презентації.

Ділові і рольові ігри можуть застосовуватися для навчання, діагностики індивідуальних можливостей учасників гри, організації процесу прийняття рішень, у дослідницьких цілях.

Імітаційні задачі використовуються в навчальному процесі для більш глибокого засвоєння теоретичних знань та як базу для практичного пристосування нормативних методичних підходів. За їх допомогою студент, маючи справу з реальними, або з умовними цифровими даними, розширює коло своїх знань з обраної проблематики.

Брифінгові дискусії дозволяють з'єднати широке коло проблем і глибину їх осмислення.

Бізнес-кейси синтезують в собі переваги дослідно-експериментальних, аналітичних й експертних форм навчання.

Модерація — це такий спосіб проведення обговорення проблеми, який швидко призводить до конкретних результатів, дає можливість усім присутнім прийняти участь в процесі прийняття колегіального рішення, відчуючи при цьому свою повну відповідальність за результат.

Симуляційні ігри та навчальні спецпроекти провокують включення рефлексивних процесів, надають можливість інтерпретації, осмислення отриманих результатів.

Відео- та комп'ютерні презентації використовуються як допоміжний елемент для візуалізації результатів застосування різних інтерактивних методів навчання. Вони можуть мати вигляд: презентації-брифінгу; презентації-ексклюзиву; презентації-конференції; презентації-шоу.

При виборі інтерактивного методу навчання слід орієнтуватися на його можливості. Наприклад, якщо «приклад з практики господарювання» на заняттях відкривають можливості реального пізнання робочого процесу, то інтерактивні методи дозволяють досліджувати перспективні форми організації економіки і напрями діяльності підприємства. Але слід завжди пам'ятати, що конкурентоспроможність випускників учбових закладів в значній мірі залежить від якості оволодіння сучасними економічними знаннями, ступеня економічної культури, уміння мислити і діяти в категоріальній системі ринкової економіки.

Література

1. Интерактивные методы подготовки менеджеров. М.: «Димитрейд График Групп», 2002. — 304 с.
2. Носаченко И. М. Игровые методы обучения в экономике: Учеб.-метод. пособие. — К.: МАУП, 1995. — 80 с.
3. Ньустром Дж. У., Скэннел Эдвард Е. Деловые игры и современный бизнес: Перев. с англ. — М.: Бином, 1997. — 144 с.

М. М. Свердан, канд. екон. наук,
ст. викл. кафедри фінансів

МИСТЕЦТВО ПЕДАГОГА: КОМПЕТЕНТНІСТЬ ФАХІВЦЯ І МАЙСТЕРНІСТЬ ВИКЛАДАЧА

*Посередній керівник — викладає,
Гарний — пояснює,
Видатний — показує,
Великий — надихає*

В. Уорд

На сучасному етапі розвитку національної освіти істотно розширюється не тільки її понятійний апарат, але й ґрунтовно формулюється зміст і прикладний характер кожного терміну, про що свідчать світові надбання еволюції освітньої сфери. При цьому, новітній лексикон не завжди адекватно сприймається, а інтерпретація практичної доцільності та необхідності застосування нової термінології, незважаючи на її широке вживання, недостатньо розкриває внутрішню природу, властивості й значимість окремих понять.

Мистецтво бути справжнім педагогом (вчителем) складається з двох компонентів, виступаючи їх своєрідним симбіозом з метою формування цілісного світогляду та системного мислення викладача в царині знань.